

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 40/21
Luxembourg den 17. marts 2021

Dom i sag C-900/19
One Voice og Ligue pour la protection des oiseaux mod Ministre de la
Transition écologique et solidaire

En medlemsstat må ikke tillade en metode til fangst af fugle, der medfører bifangster, når disse kan påføre de omhandlede arter mere end ubetydelig skade

Den traditionelle karakter af en metode til fangst af fugle, såsom fangst med limpinde, er ikke i sig selv tilstrækkelig til at godtgøre, at en anden tilfredsstillende løsning ikke kan anvendes i stedet for denne metode

Organisationerne One Voice og Ligue pour la protection des oiseaux anfægtede anvendelsen af limpinde til fangst af fugle. De anlagde sager ved Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) til prøvelse af den lovgivning, som tillader brug af limpinde i visse franske departementer¹. De to organisationer gjorde til støtte for deres søgsmål gældende, at der var tale om en tilsidesættelse af bestemmelserne i fugledirektivet², navnlig dets artikel 9, som fastsætter de krav og betingelser, der gælder for, at de kompetente myndigheder kan fravige bl.a. forbuddet mod jagt med limpinde i henhold til direktivets artikel 8 og bilag IV, litra a), hertil.

Under disse omstændigheder anmodede Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) Domstolen om en fortolkning af disse bestemmelser i fugledirektivet. Domstolen anførte i sin dom en række præciseringer vedrørende de kompetente myndigheders mulighed for at fravige forbuddet i direktivets artikel 8 mod visse metoder til fangst af beskyttede fugle i forbindelse med jagt.

Domstolens bemærkninger

Domstolen fastslog for det første, at fugledirektivets artikel 9, stk. 1 og 2, skal fortolkes således, at den traditionelle karakter af en metode til fangst af fugle ikke i sig selv er tilstrækkelig til at godtgøre, at en anden tilfredsstillende løsning i denne bestemmelses forstand ikke kan anvendes i stedet for denne metode.

I dommen bemærkede Domstolen nemlig først, at medlemsstaterne ved anvendelsen af undtagelsesbestemmelserne skal sikre, at enhver handling, der påvirker de beskyttede arter, kun tillades ved beslutninger, som indeholder en præcis og tilstrækkelig begrundelse, der henviser til begrundelser, betingelser og krav i fugledirektivets artikel 9, stk. 1 og 2. Det blev i denne forbindelse præciseret, at en national lovgivning, der anvender en fravigelsesordning, ikke opfylder betingelserne vedrørende begrundelsespligten, når den alene angiver, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, uden at dette er underbygget af en udførlig begrundelse, som er baseret på den bedste, relevante videnskabelig viden.

Dernæst fremhævede Domstolen, at **selv om de traditionelle jagtmetoder kan udgøre en »fornuftig anvendelse«, der er tilladt i henhold til fugledirektivet, kan opretholdelse af traditionelle aktiviteter imidlertid ikke udgøre en selvstændig fravigelse af den beskyttelsesordning, der er indført ved dette direktiv.**

¹ Der er tale om fem bekendtgørelser af 24.9.2018 om brug af limpinde til indfangning af drosler og solsorte, der skal anvendes som lokkefugle for jagtsæsoner i visse franske departementer (JORF af 27.9.2018, tekst nr. 10-13 og 15), og en bekendtgørelse af 17.8.1989 vedrørende det samme emne (JORF af 13.9.1989, s. 11560).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20, s. 7).

Endelig bemærkede Domstolen, at der ved den kompetente myndigheds kontrol af, at der ikke findes andre tilfredsstillende løsninger, skal foretages en sammenligning af de forskellige løsninger, som opfylder betingelserne i henhold til fravigelsesordningen, med henblik på at afgøre, hvilken af disse der synes at være den mest tilfredsstillende. Eftersom Unionen og medlemsstaterne ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politik på bestemte områder i henhold til artikel 13 TEUF skal tage fuldt hensyn til velfærden hos dyr, skal vurderingen af, om de alternative løsninger er tilfredsstillende, med henblik herpå foretages på grundlag af de rimelige valgmuligheder og bedste teknikker, som er tilgængelige. Domstolen bemærkede, at sådanne løsninger syntes at foreligge. Domstolen har nemlig allerede fastslået, at såfremt der består en mulighed for, at beskyttede arter kan yngle og opdrættes i fangenskab, vil dette kunne udgøre en anden tilfredsstillende løsning, og at transport af fugle, der er lovligt indfanget eller besiddes lovligt, ligeledes udgør en fornuftig anvendelse. I denne henseende kan den omstændighed, at avl og opdræt i fangenskab for de pågældende arters vedkommende endnu ikke lader sig praktisere i stor målestok på grund af den nationale lovgivning, i og for sig ikke skabe tvivl om relevansen af disse løsninger.

For det andet fastslog Domstolen, at **fugledirektivets artikel 9, stk. 1, litra c), skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som ved fravigelse af dette direktivs artikel 8 tillader en fangstmetode, der medfører bifangster, når disse, selv om de er af ringe omfang og forekommer i en begrænset periode, kan påføre de arter, som fanges uden at være mål for metoden, mere end ubetydelig skade.**

Domstolen bemærkede således, at medlemsstaterne kan fravige forbuddet mod visse fangstmetoder på navnlig den betingelse, at de pågældende metoder tillader selektiv indfangning af bestemte fuglearter. Domstolen præciserede i denne henseende, at der ved vurderingen af, om en metode er selektiv, skal tages hensyn til ikke alene den nærmere fremgangsmåde i forbindelse med denne og omfanget af fangsten af fugle, der ikke er målarter, men ligeledes til de eventuelle konsekvenser for de arter, der fanges, med hensyn til den forvoldte skade.

Med hensyn til en ikke-dødelig fangstmetode, som medfører bifangster, kan betingelsen om selektivitet således kun være opfyldt, hvis bifangsterne er af et begrænset omfang, dvs. at de kun vedrører et meget begrænset antal utilsigtet fangede enheder, i et begrænset tidsrum, og hvis disse kan sættes fri uden ubetydelig skade. Domstolen fastslog imidlertid, at **det med forbehold af de konstateringer, som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) i sidste instans skulle foretage, var meget sandsynligt, at de fangne fugle trods en rensning ville lide uoprettelig skade, idet limpinde i sagens natur kan skade deres fjerdragt.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106